

Iar marele povătuitor al vieții de obște, cu untdelemnul cuvintelor sale, ne povătuiește îndeosebi în luptele mântuitoare ce trebuie să le ducem în viața de obște.

Astfel, mintea odihnită și luminată prin cuvintele duhovnicești se înalță și mai cu avânt la rugăciune, iar curăția prin rugăciune se adâncește mai deplin în cunoaștere duhovnicească.

Așa s-au desăvârșit toți marii nevoitori ai vieții duhovnicești și ne-au lăsat cele de urmat: post și nevoințe, cunoștință duhovnicească și rugăciune care împreună alcătuiesc meșteșugul războiului celui nevăzut, știința înnoirii omului, care se lucrează îndeosebi în această vreme.

Numirea generală de „post” nu se restrânge numai la o oprire de la bucate, ci arată această întregă lucrare înnoitoare a omului întreg, suflet și trup. De aceea stihovna

Vecerniei de luni spune: „*Să postim post primit, bine-plăcut Domnului. Postul cel adevărat este înstrăinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, îndepărtarea de poftă, de clevetire, de minciună și de jurământul mincinos. Lipsa acestora este postul cel adevărat și bine primit*”. Iar Sfântul Ioan Gură de Aur ne întreabă: „*Postești? Arată-mi-o prin fapte! Cum? Vezi un sărac, ai milă de el; un dușman, împacă-te cu el; un prieten înconjurat de nume bun, nu-l invidia. Nu numai gura și stomacul să postească, rămânând curate de răpire și de lăcomie; picioarele nealergând la priverile cele urâte, ochii neprivind cu ispitire frumuseți străine, gura să postească de sudalme și de vorbiri rușinoase...*”.

Sursa: acvila30.ro

Protosinghel Petroniu Tănase, *Ușile pocăinței. Meditații duhovnicești la vremea Triodului*, Editura Doxologia, 2012

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 19 martie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 23 martie	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → Pomenirea morților
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 24 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 2-a din Post (Sf. Ier. Grigorie Palama)
	18:00	Vecernia și Litia → Buna Vestire

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la Buletinul Online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Socotiți, drept aceea, cum să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, că zilele rele sunt.” – Efeseni 5, 15-16

Nr. 290 / 17 martie 2019

LA INTRAREA ÎN SFÂNTUL ȘI MARELE POST

Iată-ne, deja, intrați pe porțile Sfântului și Marelui Post, perioada de patruzeci de zile în care fiecare dintre noi, creștinii, trebuie să fim asemenea unui luptător care, în vremea războiului duhovnicesc, nu se îndeletnicește decât cu rugăciunea și cu ostenele trupești, alungând fiecare cuget trimis din lumea sensibilă.

Rânduiala de nevoință a Postului Mare și, mai ales, aceea a primei săptămâni, se desfășoară exact în vederea acestui război.

După o pregătire de trei săptămâni, postul începe hotărât ca o adevărată anihilare a vrăjmașului prin rugăciune și nevoință trupească. Slujbele bisericesti sunt însoțite de multe metanii și închinăciuni, iar prin post trupul este strunit, pofta se domolesc, iar mintea începe a se curăți.

Întreaga perioadă este marcată de puternica prezență a lui Dumnezeu, ceea ce dă, fiecăruia

PĂRINTELE IUSTIN PÂRVU

SFÂNTA MĂNĂSTIRE „PETRU VODĂ”

16 ANI ÎN ÎNCHISORILE COMUNISTE

1919 – 2013

dintre noi, nădejde, încredere și dragoste de Dumnezeu. Căința, umilința și zdrobirea inimii nu numai că sunt istovitoare, ci pline de încredere și dătătoare de putere. Încă din primele zile se simte biruința asupra păcatului și vestea marii bucurii a Învierii.

Numirea generală de „post” nu se restrânge numai la oprirea de la bucate, ci arată o întregă lucrare de înnoire a omului, care este suflet și trup. Să ne înstrăinăm de răutăți, să lepădăm mânia și orice poftă de clewetire, de minciună și de jurământ mincinos. Nu numai gura și stomacul să postească, ci toate simțurile noastre: ochi și urechi, gură, mâini și picioare.

În Sâmbăta de la sfârșitul săptămânii [celeii dintâi] se face pomenirea Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, care a izbăvit pe creștinii care posteau, de la spurcarea cu jertfe idolești, pusă la cale de Iulian Apostatul. Minunea se face ca o încheiere a săptămânii de nevoință, arătând, astfel, că prin post și rugăciune putem sta, cu ajutorul lui Dumnezeu, împotriva tuturor mulțimilor vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, deoarece „*Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți neamuri și vă plecați!*”

Prima Duminică din Postul Mare este numită Duminica Ortodoxiei sau, mai bine spus, Duminica Triumfului Ortodoxiei, în

care Sfânta Biserică prăznuiește întărirea credinței ortodoxe, biruința asupra numeroșilor eretici osândiți de cele șapte Sinoade Ecumenice. În decursul timpului au apărut mulți învățători mincinoși care au creat schisme și erezii, cum ar fi cele ale lui Arie, Macedonie, Dioscor, Nestorie și cea iconoclastă – care a zguduit Biserica veacuri întregi. Erezia iconoclastă a fost una dintre cele mai cumplite. Ea a început în timpul împăratului Leon Isaurul, prigoana fiind continuată de către urmașul lui, Constantin Copronimul. Cei doi au domnit mult timp, pricinuind Bisericii foarte multe suferințe. Au urmat la tron alți împărați iconoclaști care au continuat reaua lor lucrare. Monahii au fost cei care au apărat cu cea mai mare dârzenie icoanele. Împărații iconoclaști au închis aproape toate mănăstirile și bisericile. Monahii au suferit crunte schingiuri: li se scoteau ochii, li se tăiau nasurile, li se spărgeau capetele cu icoanele. Celor ce pictau icoane li se ardeau degetele pe table de aramă înroșite în foc. Când pe tronul Bizanțului s-a suit împărăteasa Irina, aceasta a reușit pentru o vreme să oprească această prigoană. În anul 787 a adunat cel de-al VII-lea Sinod Ecumenic care a declarat solemn că cinstirea icoanelor este legiuită și dreaptă.

Nu o singură dată am fost acuzați de eretici că noi ne închinăm icoanei ca unui idol. Icoana nu este idol. De aceea, când privim la o icoană, ochii nu trebuie să se oprească la materia din care e alcătuită – lemn și culoare – ci mintea trebuie să treacă dincolo de ea, înălțându-se la o cunoaștere de taină a celor nevăzute. Icoana este un model pentru noi, iar prăznuirea sfintelor icoane ne pune în fața modelului împlinit, deja, de sfinți. Prin cinstirea și sărutarea lor cu evlavie, ne împărtășim și noi din harul sfântului zugrăvit în ea, căpătând astfel putere în lupta ce o avem de purtat.

Iată că în prima săptămână din Postul Mare ne-am luptat cu puterile vrăjmașe, ne-am curățat sufletul prin pocăință și nevoință și mai cu seamă prin împărtășirea cu Sfintele Taine, ca să reînnoim, astfel, în noi icoana omului celui duhovnicesc. Dar, totuși, să ne punem întrebarea: În ce măsură am reușit să facem acest lucru? Dumnezeu să ne ajute să petrecem postul în vrednicie ca să ne bucurăm de slava Învierii lui Iisus Hristos!

Sursa: manastirea.petru-voda.ro

Părintele Justin Pârvu, Cuvânt rostit la începutul Postului Mare în anul 2007 și publicat în ziarul Monitorul de Neamț în 3 martie 2007

PĂRINTELE PETRONIU TANASE

SFÂNTA MĂNĂSTIRE „PRODROMUL”
SFÂNTUL MUNTE ATHOS

1916 – 2011

POSTUL CEL ADEVĂRAT ESTE ÎNSTRĂINAREA DE RĂUTĂȚI

Fiindcă mintea nu poate sta prea multă vreme încordată, rânduiala de rugăciune este presărată cu citiri din Sfintele Scripturi: din Proroci, de la Facere și înțelepciunea lui Solomon, precum și din cuvintele marilor nevoitori, luptători și povățuitori duhovnicești: Efrem Sirul, Ioan Scărarul și Teodor Studitul.

Sfântul Efrem Sirul, alăuta Duhului Sfânt, ne ferește pentru buna îndrăzneală a luptei și pentru Raiul care așteaptă pe cei ce bine se nevoiesc. Ferește pe toți iubitorii de virtute, ca să ne îndemne a-i urma, și ticăloșește pe cei leneși și nepăsători, ca să ne plece spre umilință, spre râvnă și spre lacrimi.

Sfântul Ioan Scărarul, preaiscusitul în războiul cel nevăzut, ne arată ca într-o oglindă chipul de nevoință, meșteșugurile drăcești, înlănțuirea virtuților și a patimilor, cum să ne cunoaștem pe noi înșine și viclesugurile celui potrivnic, și cu multă iscusință ne conduce și ne urcă pe scara desăvârșirii, de la cele pământești la cele cerești.